

การพัฒนาแบบการเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของ มหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย *

The Development of an Innovative Organization Model of Rajabhat University in Thailand

ธันสธา โรจนตระกูล

Tanastha Rojanatrakul

วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

College of Local Management and Development,

Rajabhat Pibulsongkram University

Email : tangkwa_tk@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบการเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย และเพื่อพัฒนารูปแบบการเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย รวมถึงเพื่อทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบการเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมวิธีในการดำเนินการเพื่อให้ได้คำตอบสำหรับวัตถุประสงค์ของการวิจัยซึ่งประกอบด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ และระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้ให้ข้อมูลของการวิจัยเชิงคุณภาพประกอบด้วย ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวน 7 คนและผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 คน ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกและวิเคราะห์ผลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา สำหรับประชากรของการวิจัยเชิงปริมาณประกอบด้วย ผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศจำนวน 40 แห่ง

* ได้รับบทความ: 24 มีนาคม 2563; แก้ไขบทความ: 18 พฤษภาคม 2563; ตอรับตีพิมพ์: 19 พฤษภาคม 2563

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 160 คน ใช้เทคนิคการสุ่มตามสะดวก การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อ การวิเคราะห์ทางสถิติ SPSS และ LISREL สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอ้างอิง ได้แก่ สถิติการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิเคราะห์พบว่า รูปแบบองค์ประกอบการเป็นองค์การแห่งนวัตกรรมของ มหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความ สอดคล้องผ่านเกณฑ์ที่กำหนดได้แก่ χ^2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $\chi^2 / df = 0.58$ GFI=1.00 AGFI=1.00 RMSEA=0.000 น้ำหนักองค์ประกอบขององค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบเรียง ตามลำดับคือ การสร้างสรรค์นวัตกรรม (0.93) การสร้างเครือข่าย (0.91) การจัดการองค์ความรู้ (0.87) การสื่อสาร (0.86) การมุ่งเน้นการเรียนรู้ (0.85) ผู้นำเชิงนวัตกรรม (0.82) และ วัฒนธรรมองค์การ (0.82) ตามลำดับ

คำสำคัญ : องค์การแห่งนวัตกรรม; องค์ประกอบการเป็นองค์การแห่งนวัตกรรม; การพัฒนา รูปแบบมหาวิทยาลัยราชภัฏ

Abstract

This research aims to study the elements of the Innovative Organization Model of Rajabhat Universities in Thailand and to develop a model of the Innovative Organization Model of Rajabhat Universities in Thailand. As well as to test the congruence between the Innovative Organization Model of Rajabhat Universities in Thailand and the empirical data. The researcher used the mixed approach research which comprised the qualitative approach and the quantitative approach. By the informants of the qualitative approach contended 7 Rajabhat's executives and 3 experts concerned with the innovative organization. The in-depth interview technique was employed in data collection. The analysis of data was executed via content analysis technique. The population of the quantitative approach were the executives and instructors

of 40 Rajabhat Universities over the country. The sample size was 160 participants by convenient sampling. Data analysis was preceded through the computer programs: SPSS and LISREL. The Statistics used in data analysis were the descriptive statistics, (mean and standard deviation) and the inferential statistics (Confirmatory factor analysis : CFA).

The analysis result reveals that the model of the innovative organization of Rajabhat Universities in Thailand was congruence with the empirical data. Since the goodness of fit index had passed the criteria, whereas χ^2 was not statistically significant, $\chi^2 / df = 0.58$ GFI=1.00 AGFI=1.00 RMSEA=0.000. The factor loading of each factor was as follows; knowledge creation (0.93) network creation (0.91) knowledge management (0.87) communication (0.86) learning orientation (0.85) Innovative leadership (0.82) and organization culture (0.82), respectively.

Keywords : innovative organization; elements of the innovative organization; model development Rajabhat university

1. บทนำ

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต และการสื่อสาร ส่งผลต่อสภาพแวดล้อม ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการดำรงชีวิต ของประชากรโลก มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเป็นพลวัตร ส่งผลให้องค์กรต่าง ๆ ต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สอดคล้อง และดำรงอยู่ได้ภายใต้บริบทที่เปลี่ยนแปลงไป (Victor J. Garcia-Morales, 2011)

หนึ่งในกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลง คือการเข้าสู่การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ใหม่ ที่เรียกว่า “อุตสาหกรรม 4.0” ซึ่งมาจากชื่อนโยบายอุตสาหกรรมแห่งชาติของประเทศเยอรมัน เมื่อปี ค.ศ. 2013 โดยมีแนวคิดที่ว่าโลกของเราจะเข้าสู่การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 ในอีก 20 ปีข้างหน้าทำให้หลายประเทศต่างตื่นตัวกับผลกระทบที่จะตามมาซึ่งอาจส่งผลให้การแข่งขันระหว่างธุรกิจระหว่างประเทศมีความเข้มข้นขึ้น (ประเทศไทย 4.0) (สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, 2560)

เพื่อให้ประเทศสามารถปรับตัวให้แข่งขันกับนานาประเทศ นายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ประกาศ นโยบาย “ประเทศไทย 4.0” ขึ้น นโยบายดังกล่าวมีเป้าหมาย ในการปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ที่เน้นการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาช่วยพัฒนา โดย ที่ภาคการเกษตรยังคงเป็นแกนหลัก และเน้นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม คือเปลี่ยนจาก การผลิตปริมาณมากแต่ได้ผลน้อย เป็นการผลิตปริมาณน้อยแต่ได้ผลมาก ซึ่งอาศัยกระบวนการ 3 เรื่องคือ 1) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม 2) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี และ 3) เปลี่ยนจากภาคการผลิตสินค้าไปสู่ภาคบริการมากขึ้น (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2560)

นอกเหนือจากการที่ประเทศไทยได้มีการปรับนโยบายเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง แบบก้าวกระโดดของเทคโนโลยีแล้ว การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆ ใน ภูมิภาคก็เป็นอีกแนวทางหนึ่ง ที่จะช่วยสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ และสร้างอำนาจ ต่อรองกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างประเทศใน ภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ จัดตั้งเป็นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations : ASEAN) หรือ ประชาคมอาเซียน ซึ่งมีประเทศสมาชิกจำนวน 10 ประเทศ (ASEAN, 2014) เปิดโอกาสให้มีการไหลอย่างเสรีของแรงงานระหว่างกลุ่มประเทศ ในประชาคมอาเซียน ซึ่งได้นำไปสู่การเคลื่อนย้ายของผู้ประกอบวิชาชีพต่างๆ ข้ามประเทศ และ ส่งผลให้เกิดการแข่งขันในสาขาวิชาชีพต่างๆ ระหว่างประเทศสมาชิก สถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมี หน้าที่โดยตรงในการผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถให้แก่ประเทศจึงมีความจำเป็นต้อง ปรับตัว เพื่อให้สามารถสร้างผู้เรียนให้มีสมรรถนะทั้งด้านความรู้และทักษะที่ได้มาตรฐาน เป็นที่ ต้องการของตลาดแรงงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งใน และนอกประเทศ

องค์กรแห่งนวัตกรรม เป็นแนวคิดในการบริหารองค์กรแนวใหม่ โดยการนำความรู้ ใหม่ๆ มาสร้างสิ่งประดิษฐ์ วรรณกรรม งานวิจัย รวมถึงการพัฒนาการเรียนการสอนรูปแบบ ใหม่ๆ โดยการพัฒนาหรือ ปรับเปลี่ยนคุณลักษณะและพฤติกรรมองค์กรให้มีการยืดหยุ่นสูง เน้น การสร้างสรรค์บรรยากาศภายใน และภายนอกอยู่ตลอดเวลา ทำให้องค์กรสามารถปรับตัวให้ ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง การนำแนวคิดการเป็น “องค์กรแห่ง นวัตกรรม” มาใช้ในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาจะส่งผลให้การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถผลิตทรัพยากรบุคคลที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับ ความ

approach) เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยมีขั้นตอนของการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาข้อมูล ทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎี แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่ององค์การ นวัตกรรม จากวารสารทางวิชาการ เอกสาร ตำรา บทความ และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการสังเคราะห์กรอบแนวคิดของการวิจัย และใช้ในการพัฒนาเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม

2. ทำการพัฒนากรอบแนวคิดของการวิจัย จากข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม

3. ทำการพัฒนาแบบสัมภาษณ์เชิงลึก และทำการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

4. ทำการเปรียบเทียบกรอบแนวคิดในการวิจัยที่สังเคราะห์ได้จากการทบทวนวรรณกรรม กับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก

5. ทำการพัฒนาแบบสอบถาม และทำการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

6. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูล

7. สรุปผลการวิจัยและนำเสนอรายงานการวิจัย

โดยรายละเอียดการดำเนินการวิจัยมีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยใช้เทคนิคการสุ่มตามสะดวก (Convenient sampling) ในการสุ่มเก็บข้อมูลจากผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 40 แห่ง โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารหรืออาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งละ 4 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเท่ากับ 160 คน โดยใช้หลักเกณฑ์ของ Jackson (2003)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล (Data collection tool)

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง โดยได้ทำการสร้างข้อคำถามขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม

โดยแบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำงาน

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อ องค์ประกอบของความเป็นองค์การนวัตกรรม 7 ส่วน คือ ด้านภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ด้านวัฒนธรรมองค์การ ด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรม ด้านการสื่อสาร ด้านการจัดการองค์ความรู้ ด้านการมุ่งเน้นการเรียนรู้และด้านการสร้างเครือข่าย

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาธุรกิจเครื่องสำอางผ่านสื่อออนไลน์

4. สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบขององค์การนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (INNOORG) อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X}=4.24$, $SD=0.442$) เมื่อจำแนกตามองค์ประกอบพบว่า การสร้างสรรค์นวัตกรรม(Innovation creation :IC) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.34$, $SD=0.513$) รองลงมา การสร้างเครือข่าย (Network creation :NC) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X}=4.31$, $SD=0.523$) และด้านการสื่อสาร (CC) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.21$, $SD=0.529$) รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อองค์การนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

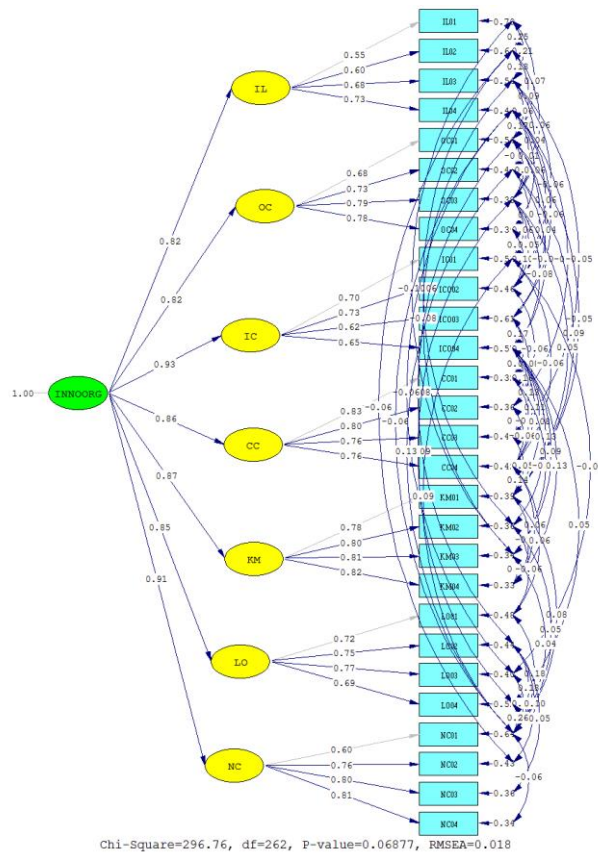
องค์การนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม (innovative leadership :IL)	4.14	0.473	เห็นด้วย
วัฒนธรรมองค์การ(Organization culture :OC)	4.16	0.498	เห็นด้วย
การสร้างสรรค์นวัตกรรม(Innovation creation :IC)	4.34	0.513	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
การสื่อสาร (Communication : CC)	4.21	0.592	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
การจัดการองค์ความรู้ (Knowledge management :KM)	4.28	0.581	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
การมุ่งเน้นการเรียนรู้ (Learning Orientation: LO)	4.20	0.529	เห็นด้วย
การสร้างเครือข่าย (Network creation :NC)	4.31	0.523	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
โดยรวม	4.24	0.442	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. ผลการทดสอบการแจกแจงของตัวแปรพบว่า มีค่าความเบ้ ความโด่ง อยู่ในช่วง ± 2 จึงมีแนวโน้มการแจกแจงแบบเป็นปกติ (George & Mallery, 2010; Field, 2009; Gravetter & Wallnau, 2014) และเมื่อตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มียัยสำคัญทางสถิติอยู่ระหว่าง 0.322 – 0.689 โดยไม่มีคู่ใดที่มีค่ามากกว่า 0.8 ทำให้ไม่มีปัญหาตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเองสูง (Multicollinearity) เมื่อพิจารณาค่า Chi-Square จาก Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 2715.544 df = 378 P-value = .000 ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ไม่ใช่เมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix) สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีรวม Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) มีค่าเท่ากับ .889 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรมีความเหมาะสมในการนำไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้

3. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลองค์ประกอบความเป็นองค์การ นวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลองค์ประกอบความเป็นองค์การ นวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า ค่าไคสแควร์ (Chi-square: χ^2) เท่ากับ 296.76 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p-value) = 0.688 การพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนจากค่าไคสแควร์ พบว่า โมเดลและข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน (Hooper, Coughlan & Mullen, 2008) และเมื่อพิจารณาจากค่าอื่นๆ ร่วมด้วย คือ ค่าสถิติ ไคสแควร์ สัมพัทธ์ (Relative Chi-square: χ^2/df) ควรมีค่าน้อยกว่า 2 ส่วนค่าดัชนีความเหมาะสมพอดี (GFI) ค่าดัชนีความเหมาะสมพอดีที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) ทั้งสองดัชนีควรมีค่ามากกว่า 0.95 ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษในรูปของคะแนนมาตรฐาน (SRMR) ค่าดัชนีที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) ทั้งสองดัชนีควรมีค่าน้อยกว่า 0.05 (Diamantopoulos and Siguaw, 2006; Joreskog & Sorbom, 1993; Kelloway, 1998) จากค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมดังกล่าวแสดงว่า โมเดลองค์ประกอบความเป็นองค์การ นวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดังแสดงในภาพที่ 1 และผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 2

ภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สององค์การวัดกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย

ตารางที่ 2 ค่าดัชนีทดสอบโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโครงสร้างองค์ประกอบการเป็นองค์การวัดกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าสถิติที่ได้	
χ^2	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	0.58 (0.445)	ผ่านเกณฑ์
χ^2 / df	≤ 2.00	0.58	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	1.00	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.95	1.00	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	≤ 0.05	0.000	ผ่านเกณฑ์
SRMR	≤ 0.05	0.012	ผ่านเกณฑ์

ที่มา : Diamantopoulos and Siguaw (2000); Joreskog & Sorbom (1993); Kelloway (1998)

ตารางที่ 3 ค่าน้ำหนักปัจจัย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยยกกำลังสอง ค่าความตรง และ ค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ความเชื่อมั่นขององค์ประกอบการเป็นองค์การนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย

ตัวแปรแฝง	องค์ประกอบ	B	SE	t-value	R ²	CR	AVE
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่ 1							
IL						0.86	0.58
	IL01	0.55	--	--	0.30		
	IL02	0.60	0.08	11.55**	0.36		
	IL03	0.68	0.10	12.04**	0.46		
	IL04	0.73	0.18	10.12**	0.54		
OC						0.88	0.58
	OC01	0.68	--	--	0.46		
	OC02	0.73	0.10	11.96**	0.54		
	OC03	0.79	0.10	13.59**	0.62		
	OC04	0.78	0.10	13.20**	0.61		
IC						0.89	0.69
	IC01	0.70	--	--	0.49		
	IC02	0.73	0.06	13.92**	0.54		
	IC03	0.62	0.07	11.98**	0.39		
	IC04	0.65	0.06	12.46**	0.43		
CC						0.73	0.63
	CC01	0.83	--	--	0.68		
	CC02	0.80	0.06	17.49**	0.64		

ตัวแปรแฝง	องค์ประกอบ	B	SE	t-value	R ²	CR	AVE
	CC03	0.76	0.06	16.72**	0.58		
	CC04	0.76	0.08	14.69**	0.58		
KM						0.80	0.57
	KM01	0.78	--	--	0.61		
	KM02	0.80	0.06	17.34**	0.64		
	KM03	0.81	0.06	17.48**	0.66		
	KM04	0.82	0.98	16.15**	0.67		
CO						0.76	0.52
	CO01	0.72	--	--	0.52		
	CO02	0.75	0.07	14.11**	0.56		
	CO03	0.77	0.06	14.48**	0.60		
	CO04	0.69	0.07	13.11**	0.48		
NC						0.82	0.61
	NC01	0.60	--	--	0.36		
	NC02	0.76	0.11	11.85**	0.57		
	NC03	0.80	0.11	12.19**	0.64		
	NC04	0.81	0.12	11.89**	0.66		
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่ 2							
INNOORG						0.81	0.66
	IL	0.82	0.03	10.11**	0.68		
	OC	0.82	0.03	12.67**	0.67		
	IC	0.93	0.04	14.86**	0.87		
	CC	0.86	0.03	16.11**	0.73		
	KM	0.87	0.03	15.90**	0.77		
	LO	0.85	0.04	13.92**	0.72		
	NC	0.91	0.04	11.92**	0.84		

** P-value < 0.01 (t-value $\geq$ 2.58)

---- ไม่รายงานค่า SE และ t-value เนื่องจากเป็นพารามิเตอร์บังคับ (Fixed Parameter)

จากตารางที่ 3 พิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (B) พบว่า มีค่าเกินกว่า .50 ทุกองค์ประกอบ มีค่าตั้งแต่ 0.82-0.93 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุด คือ IC ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.93 รองลงมาคือ NC ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.91 และน้อยที่สุดคือ IL เท่ากับ OC มีค่าเท่ากับ 0.82 โดย เมื่อพิจารณาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) และค่าสถิติ t-value พบว่า แตกต่างจาก 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (P-value < 0.01 นอกจากนี้ มีค่าความเที่ยง (CR) สูงเท่ากับ 0.81 (ค่ามากกว่า 0.60) และความแปรปรวนของตัวแปรที่สกัดได้ (AVE) มีค่าสูงเท่ากับ 0.66 (ค่ามากกว่า 0.50) แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบของความเป็นองค์กรนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏมีความเที่ยง (CR) ที่ผ่านเกณฑ์ และสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบได้สูง (AVE) จึงสามารถตอบสมมติฐานการวิจัยได้ว่า โมเดลองค์ประกอบความเป็นองค์กรนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความน่าเชื่อถือในระดับที่ยอมรับได้

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ได้นำเสนอข้างต้น ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบของรูปแบบการเป็นองค์กรนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทยในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบของรูปแบบการเป็นองค์กรนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทยที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม และการสัมภาษณ์เชิงลึกซึ่งประกอบด้วยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม วัฒนธรรมองค์กร การสร้างสรรค์นวัตกรรม การสื่อสาร การจัดการองค์ความรู้ การมุ่งการเรียนรู้ และการสร้างเครือข่าย มีความสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยมีการคัดสรรองค์ประกอบจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ

องค์ประกอบ และคุณลักษณะขององค์การนวัตกรรมการทั้งภาคเอกชน และสถานศึกษา อีกทั้งยังมีการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏอีกหลายท่าน ทำให้สามารถคัดสรรองค์ประกอบของรูปแบบการเป็นองค์การนวัตกรรมการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทยที่มีความสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเป็นองค์การแห่งนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่าการเป็นองค์การแห่งนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทยประกอบด้วย 7 องค์ประกอบคือ ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม วัฒนธรรมองค์การ การสร้างสรรค์นวัตกรรม การสื่อสาร การจัดการองค์ความรู้ การมุ่งการเรียนรู้ และการสร้างเครือข่าย โดยผลจากการวิเคราะห์ด้วยสถิติองค์ประกอบเชิงยืนยัน ได้แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบทุกองค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (B) เกินกว่า .50 ทุกองค์ประกอบ โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.82-0.93 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทุกองค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนของ ตัวแปรแฝงการเป็นองค์การแห่งนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทยได้เกินมาตรฐาน

องค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุด คือ การสร้างสรรค์นวัตกรรม (IC) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.93 ทั้งนี้เนื่องจากนวัตกรรมเป็นหัวใจ ขององค์การนวัตกรรมการ ไม่ว่าจะเป็นนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ซึ่งอาจหมายถึงการผลิตหลักสูตร วิธีการสอน รวมถึงเทคโนโลยีในการเรียนการสอนใหม่ๆ เพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับต้องการของตลาดในปัจจุบัน นวัตกรรมการบริหารจัดการที่จะช่วยให้การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมีความทันสมัย และมีประสิทธิภาพ รองลงมาคือ องค์ประกอบการสร้างเครือข่าย ซึ่งหมายถึงการสร้างเครือข่ายในระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วยกัน และ เครือข่ายกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้เกิดความร่วมมือ และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรม การจัดการองค์ความรู้ (KM) ถือเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญ เพราะองค์ความรู้คือทรัพยากรอันมีค่าขององค์การนวัตกรรมการ และเป็นทรัพยากรอันมีค่าอย่างยิ่งของสถาบันการศึกษาดังนั้นการจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ นอกจากนั้น องค์ประกอบด้านการสื่อสาร ถือว่าเป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดนโยบาย กลยุทธ์ และแผนงานในการดำเนินการเพื่อก้าวไปสู่การเป็นองค์การนวัตกรรมการ

ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน และการสื่อสารภายนอกองค์การที่ต้องการเผยแพร่ภาพลักษณ์ของความเป็นองค์การนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏต่อสังคม ผ่านทางสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อแบบเดิมได้แก่ วิทย์ โททัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อสมัยใหม่ ได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น

องค์ประกอบอีกหนึ่งองค์ประกอบที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเป็นองค์การนวัตกรรม นั่นคือ องค์ประกอบด้านการมุ่งเน้นการเรียนรู้ ดังนั้นผู้นำองค์การจึงมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุน และมุ่งเน้นให้บุคลากรในองค์การเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถนำองค์ความรู้ที่ทันสมัยมาใช้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมต่าง ๆ ให้แก่องค์การต่อไป สำหรับอีกหนึ่งองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ คือ องค์ประกอบผู้นำเชิงนวัตกรรม ทั้งนี้เนื่องจากผู้นำมักจะเป็นผู้กำหนดวิสัยทัศน์ และ นโยบายให้กับองค์การ อีกทั้งยังเป็นผู้กำหนดเป้าหมายขององค์การด้วย ดังนั้นผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงต้องเป็นผู้กำหนดเป้าหมายการเป็นองค์การนวัตกรรมให้แก่องค์การ และส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรดำเนินการเพื่อให้ไปถึงเป้าหมายดังกล่าว สำหรับองค์ประกอบลำดับสุดท้ายคือ องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมองค์การ ซึ่งเป็นแนวทางหรือแบบแผนพฤติกรรมที่บุคลากรในองค์การปฏิบัติร่วมกัน ซึ่งวัฒนธรรมองค์การจะมีส่วนในการสนับสนุนให้องค์การสามารถบรรลุเป้าหมายขององค์การได้ ดังนั้นวัฒนธรรมองค์การของมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงควรมีความสอดคล้องและสนับสนุนกับเป้าหมายในการเป็นองค์การนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยฯ

3. เพื่อทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบการเป็นองค์การแห่งนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบการเป็นองค์การแห่งนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่ารูปแบบการเป็นองค์การแห่งนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยที่พบว่า ค่าสถิติที่แสดงความสอดคล้องได้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้แก่ χ^2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $\chi^2 / df \leq 2.00$ $GFI \geq 0.95$ เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบและองค์ประกอบการเป็นองค์การนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งได้จากการคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ โดยที่ค่าความเที่ยง (CR) และ ค่าความแปรปรวนของตัวแปรที่สกัดได้ (AVE) มีค่า

สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งช่วยยืนยันว่าองค์ประกอบที่ได้พัฒนาขึ้นสามารถอธิบายการเป็นองค์การนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้ และสมมติฐานการวิจัยในครั้งนี้ได้รับการยอมรับ

6. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังนี้

1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏควรตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนามหาวิทยาลัยให้สามารถรองรับความต้องการของสังคมในระดับประเทศ และ ระดับนานาชาติที่เปลี่ยนแปลงไป
2. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการพัฒนาตนเองเพื่อให้มีคุณลักษณะของผู้นำนวัตกรรมในการที่จะนำพามหาวิทยาลัยราชภัฏไปสู่การเป็นองค์การนวัตกรรม
3. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบายในการมุ่งสู่การเป็นองค์การนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
4. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏในการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบายในการมุ่งสู่การเป็นองค์การนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏร่วมกัน
5. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏควรเป็นต้นแบบ และส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมองค์การที่สอดคล้องและสนับสนุนเป้าหมายในการมุ่งสู่การเป็นองค์การนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย
6. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการพัฒนาช่องทางการสื่อสารทั้งในระดับแนวราบ และแนวตั้งให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย มีความยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนให้เกิดการสื่อสารทั้งสองทาง
7. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการประสานงานกับชุมชน เพื่อให้ทราบความต้องการของชุมชน และสามารถสร้างนวัตกรรมที่ตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างถูกต้อง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. (2560). ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาและประมาณการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ปี พ.ศ. 2560. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2563, จาก https://www.doe.go.th/prd/assets/upload/files/lmia_th/e8f4bcc3fa1c6a7c416425d91033eee6.pdf
- กระทรวงอุตสาหกรรม. (2560). ไทยแลนด์ 4.0 คืออะไร. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2563, จาก http://www.industry.go.th/center_mng/index.php/2016-04-24-18-07-42/2016-04-24-18-09-38/2016-04-24-18-10-07/item/10236-4-0
- สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ. (2549). การจัดการนวัตกรรมสำหรับผู้บริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ.
- สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. (2560). นโยบาย Thailand 4.0 คืออะไร. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2563, จาก <https://spm.thaigov.go.th/CRTPRS/spm-splayout6.asp?i=41111%2E1451270211211312111311>
- ASEAN.(2014). *Thinking Globally, Prospering Regionally* — ASEAN Economic Community 2015. Jakarta: ASEAN Secretariat.
- Diamantopoulos, A. & Siguaw, J. A. (2000). *Introduction to LISREL: A guide for the uninitiated*. London: Sage Publications Inc.,.
- Fields, A. (2009). *Discovering statistics using SPSS*. 3rd edition. Los Angeles: Sage.
- George, D. and Mallery, P. (2010). *SPSS for Windows Step by Step: A Simple Guide and Reference 17.0 Update. 10th Edition*. Boston: Pearson.
- Gravetter, F. and Wallnau, L. (2014). *Essentials of statistics for the behavioral sciences*. 8th Edition. Belmont: Wadsworth.
- Hooper, D., Coughlan, J., & Mullen, M. R. (2008). *Structural Equation Modelling: Guidelines for Determining Model Fit*. The Electronic Journal of Business Research Methods, 6, 54-55.

Jackson, D. L. (2003). Revisiting sample size and number of parameter estimates: Some support for the N: q hypothesis. *Structural Equation Modeling*, 10 (1): 128-141.

Jöreskog, K. G. & Sörbom, D. (1993). *LISREL 8: User's Reference Guide*. Chicago: Scientific Software International, Inc.,

Kelloway, E. K. (1998). *Using LISREL for Structural Equation Modeling; A Researcher's Guide*. CA: Sage Publications Inc.,

Victor, J. García-Morales, Fernando Matías-Reche, & Antonio J. Verdú-Jover. (2011) Influence of Internal Communication on Technological Proactivity, Organizational Learning, and Organizational Innovation in the Pharmaceutical Sector. *Journal of Communication* 61,150–177.